

WAT GEBEURT ER OP

SUMMERCAMP

HEINO

Een zachte landing voor een sterke start

Hervormd Lyceum Zuid is zichtbaar aanwezig (foto HLZ)

Roze, oranje, rood, blauw, grijs en zwart – overal zie ik effen gekleurde t-shirts. Paarse hoodies met ‘docent’ of ‘brugklascoach’ op de rug. Op de borst het logo van ‘HLZ’. Het is niet te missen: Hervormd Lyceum Zuid is zichtbaar aanwezig op het Woodland-terrein. Het lijkt super-gestructureerd en georganiseerd. Op het terras van de Forest Lodge spreek ik, medio september, Michael Goudriaan – gymdocent en mentor van deze Amsterdamse school voor havo/vwo.

Geschreven door Debby van Wijngaarden

Hervormd Lyceum Zuid (HLZ) is 3 dagen, met 6 eerste klassen, op brugklas-kamp op Summercamp Heino. Ze zijn hier met 180 kinderen, 17 docenten en 30 brugklascoaches. ‘Daar hebben we ook wel wat ruimte voor nodig’, lacht Michael. ‘Ik ben, als gymdocent, dan ook heel blij met een mooi sportveld voor de deur.’ Hij vervolgt: ‘Dit kamp is het laatste onderdeel van ons introductieprogramma. We vinden deze introductie – van 2 weken lang – heel belangrijk. In die 2 weken leren de kinderen elkaar en de school goed kennen.

Het is bedoeld als een “zachte landing”, zodat de leerlingen een sterke start op het voortgezet onderwijs maken. Het is nogal wat, van de basisschool naar het voortgezet. We vinden het belangrijk dat de leerlingen elkaar, maar ook hun mentor, goed leren kennen. En andersom ook. Het kamp brengt mij als mentor ook veel. Ik vind het leuk om contact met de leerlingen te hebben. We hebben nu hele dagen samen, in een les moet je dóór. Hier kan je de tijd nemen, waardoor je veel meer momenten pakt. Maar ook hier kan ik niet

overal tegelijk zijn. De mini-mentoren, zoals we onze brugklascoaches noemen, helpen mij enorm. Het zijn leerlingen vanaf het vierde schooljaar, die zich bewust hebben opgegeven om mini-mentor te zijn. Ze weten uit ervaring hoe belangrijk hun aanwezigheid en hulp voor de brugklassers is. Ze helpen niet alleen op kamp, maar hebben het hele schooljaar een taak. We hebben 5 coaches per klas. We halen heel veel uit deze introductie, doordat we er zoveel in stoppen. Summercamp is daarvoor een hele fijne plek.’

Koppie gebruiken

‘We zijn hier vooral om elkaar beter te leren kennen én om plezier te maken. We hebben veel variatie in ons programma en kunnen heel veel buiten doen. We hebben ook keuze-onderdelen, zodat de kinderen kunnen kiezen uit een actieve, creatieve of avontuurlijke ac-

tiviteit. De leerlingen hebben zich van tevoren ingeschreven voor de keuze-onderdelen, dat geeft ons als docenten ook meer rust. We bieden de kinderen aan de ene kant keuzevrijheid, maar aan de andere kant moeten ze ook echt dingen met hun klas doen. Het is toch een soort teambuilding. Ze moeten goed samenwerken en ook hun koppie gebruiken. We maken gebruik van de faciliteiten die er zijn, maar we organiseren ook zelf veel activiteiten. We nemen veel materialen mee en begeleiden als docenten de spellen zelf. De medewerkers van Summercamp zetten de spellen ’s morgens allemaal voor ons op Woodland klaar. Wij doen de rest.’

Hervormd Lyceum Zuid komt al 10 jaar op Summercamp; Michael is voor de 7e keer mee. ‘Wat ik hier fijn vind, is de communicatie – die is altijd heel strak. Dat past goed bij ons. We regelen de meeste zaken van tevoren, vooral met Olga. Als we hier zijn, is het werk al gedaan. In Heino is het tijd voor veel actie en plezier. En voor een beetje slaap.’

Het zomerseizoen is voorbij: tijd voor groot onderhoud

‘In de winterperiode hebben we altijd immens veel werk te doen. Het seizoen is voorbij, dat betekent dat het tijd is voor groot onderhoud. Alles wat we niet kunnen doen als er kinderen op het terrein zijn, doen we nu. We zorgen ervoor dat de huizen in maart weer tip top 100% in orde zijn.’

Bedrijfsleider Gert vindt het vooral stil op het terrein. ‘Zonder kinderen is het hier eigenlijk maar saai. We hebben veel bedden en er moeten gewoon kinderen zijn. Dan is er sfeer. De laatste kampen zijn geweest, in april start het seizoen pas weer. Er zijn nu ook geen Alleenstaande Minderjarige Vluchtelingen, zoals de afgelopen jaren. De deur staat hier altijd open; ze kunnen gewoon komen’ vertrouwt Gert me toe. ‘Ik laat me niet uit over politiek, maar hier kan ik niet bij. Mijn hart doet zeer.’

Alles in het groot

Het winterklaar maken is begonnen. Huizen worden geschilderd, dakgoten schoongemaakt, matrassen vernieuwd, matrasovertrekken gewassen, ketels vervangen en sanitair ontkalkt. Met een hoogwerker worden de windveren vervangen. ‘Dat zijn dingen die we niet kunnen doen als er kinderen op het terrein zijn’ aldus Gert. ‘Op Summercamp gaat alles in het groot, met de ruim 1000 bedden die er zijn. Naast de huizen worden ook de sporthal, het zwembad en de bioscoop – 288 stoelen en hoofdkussens – grondig schoongemaakt. Onze eigen mensen zijn aan het werk, maar we schakelen ook ondernemers en ZZP-ers uit de regio in.’

Alles op Summercamp en Woodland moet worden gekeurd en onderhouden: noodverlichting, brandblussers, brandhaspels en brandmeldinstallatie, maar ook helmen, gordels en zekeringen. ‘Jaarlijks stuur ik de zekeringen van het hoogteparcours naar een leverancier van beveiligingssysteem in Duitsland. Daar worden alle zekeringen uit elkaar gehaald en gekeurd. Verder worden boten in de epoxy gezet, risico-inventarisaties gedaan en mogelijkheden voor verdere verduurzaming uitgezocht. Ook wordt de winter gebruikt voor opleiding, BHV-cursus en bijscholing. Daarom is het zo’n leuke job’, gaat Gert enthousiast verder. ‘Mijn werk heeft veel facetten, dat maakt het zo leuk. Het is echt één groot avontuur. Ik weet nooit wat ik tegenkom. Ik moet me constant verdiepen in dingen die ik niet weet. Ik kom altijd uitdagingen – en allerlei mensen – tegen. De ene dag loop ik op de recreatiebeurs en de volgende dag ontstop ik het riool.’

Ze leren er méga van

‘Wat ik erg leuk vind, is dat een aantal hoofdstructureurs naar Oostenrijk gaat om skiles te geven. Daar leren ze méga van! Ze leren er (nog) beter Duits te praten, wat ze op Woodland weer kunnen gebruiken. Het is heel goed voor de ontwikkeling van die jongelui. Het zijn heel belangrijke mensen voor me: het zijn de mensen waar ik mijn organisatie op bouw. Zulke combinaties van zomer- en winterwerk zijn belangrijk om te stimuleren. We hebben een heel hechte gemeenschap – met veel mensen uit de directe omgeving. Dat is heel bijzonder. Summercamp heeft best veel impact op de omgeving.’

Ook op Woodland zijn er werkzaamheden én ontwikkelingen. Er wordt gebouwd aan een doolhof, de Amaze’n Maze. Het is een ‘speeltoestel’ waar je, op tijd, op zoek moet gaan naar letters. Het betonplateau ligt er al. ‘Het is een heel actief spel, waar we heel creatief mee om kunnen gaan en steeds weer andere toevoegingen kunnen doen. Als Woodland in april weer open gaat, is het een hele mooie toevoeging – voor de kinderen op Summercamp én de Heinoese bezoekers. We denken altijd dat we veel tijd hebben in de winterperiode, maar voor je het weet is de winter voorbij. Ik vind het nu wel even fijn dat het rustig is. Maar stiekem kan ik niet wachten tot het hier straks weer leeft.’

Belevissen op Woodland (foto Roeland vzw)

Een selfie met een paarse broek

‘Met onze taalkampen zetten we heel erg in op spreekdurf. We willen dat kinderen durven te praten in de taal die ze willen leren – Nederlands in dit geval. Zodra ze oefenen durven ze meer en gaan ze veel meer vooruit.’ Tom en Gilles, coördinator en begeleider van Roeland Taalkampen, vertellen me – medio augustus – graag meer.

Roeland vzw, een Vlaamse non-profitorganisatie, organiseert taalkampen Frans, Engels en Nederlands. De ‘Roelanders’ zijn, met hun collega-begeleiders en 19 kinderen tussen de 12 en 18 jaar, op taalkamp op Summercamp. Vaak zijn het Franstalige kinderen uit Wallonië, die beter Nederlands willen praten. ‘Af en toe zijn er expats of een verdwaalde Amerikaan bij, dat maakt het extra leuk.’

Sinds vorig jaar organiseert Roeland ‘beleviskampen’ in Nederland. ‘Summercamp is onze enige Nederlandse kamplocatie. Het eerste jaar was het best spannend, maar het was een succes!’ vertelt Gilles enthousiast. ‘Het was precies wat we ervan verwacht hadden. Het is een locatie waar we heel veel kunnen doen op één plek’, vult Tom (projectcoördinator) aan. ‘Het is een heel goede formule. We kunnen veel dingen op het terrein doen, vooral omdat Woodland op loopafstand is. Op dat vlak is het een uitzonderlijk goede locatie. Het is heel anders dan we gewend zijn. Voor onze klassieke kampen huren we leegstaande scholen en hebben we veel klaslokalen tot onze beschikking. Hier hebben we veel minder binnenruimtes en doen we juist veel buitenactiviteiten. Daar is Summercamp zeer interessant voor.’

Een taal leer je door hem te beleven, dat is de insteek van het beleviskamp.

‘We leren de kinderen Nederlands, maar niet op een schoolse manier. We doen bijvoorbeeld taalspelletjes om lichaamsdelen te leren. We vinden het daarnaast heel belangrijk dat de kinderen contact leggen met Nederlands sprekende mensen. Nederlands praten doen ze onderling, met de begeleiders én met de Summercamp-medewerkers, maar we doen ook excursies. Zo zijn we naar Amsterdam geweest, waar de kinderen (tijdens een fotospel) een selfie moesten maken met iemand met een paarse broek aan. Ze moesten mensen aanspreken en hun opdracht uitleggen. We verwachten dat de kinderen de hele dag Nederlands praten – dat is voor sommigen een heel grote uitdaging.’

Ondergedompeld

De hele dag door worden de kinderen ‘ondergedompeld’ in de Nederlandse taal. ‘We geven bijvoorbeeld uitleg over dieren en planten – en daarna gaan we het bos in’, vervolgt Gilles. ‘We maken overal een gespreksonderwerp van, ook tijdens het eten in het restaurant en bij de BBQ. We hebben een speurtocht naar het dorp gedaan om een ijsje te eten, zo oefenen ze bij het kaartlezen meteen met “links” en “rechts”. Ook zijn we naar de Supermarkt in het Bos geweest om fruit te kopen’, zegt hij met een lach. ‘Heeft u mango’s?’ vragen de kinderen dan. Hartstikke leerzaam!’

‘Vroeger ben ik zelf 3 keer als deelnemer op een Roeland taalkamp mee geweest’, aldus Gilles. ‘Ik weet uit ervaring hoe het is. Toen ik – jaren geleden – hoorde dat ze vrijwilligers zochten voor de Nederlandse kampen, hoefde ik niet lang na te denken. Nu ga ik al 17 jaar mee als begeleider en ben ik, samen met Tom, de drijvende kracht achter het Nederlandse beleviskamp. Volgend jaar willen we nog meer Heino in. Misschien is er een plaatselijke winkel waar we afspraken mee kunnen maken.’

‘Ik ben blij dat Gilles heeft geopperd om te onderzoeken of een beleviskamp in Nederland haalbaar was’ concludeert Tom. Het is haalbaar en we vinden het hier heel aangenaam. Het is echt “ons kamp” geworden.’

Een bewijs van deelname aan het beleviskamp (foto Roeland vzw)

